

- a) ejerboliger til helårsbeboelse (parcel-, kæde-, række- og dobbelthuse samt ejerlejligheder),
- b) ejendomme til industri og håndværk,
- c) kontor- og forretningsejendomme samt hoteller,
- d) ejendomme til sociale eller kulturelle formål, herunder skoler i udviklingskommuner m.v.,
- e) støttet byggeri (almennyttigt boligbyggeri, ungdomsboliger, andelsboliger og boliger for ældre og lettere handicappede) og
- f) landbrugs- og skovbrugsejendomme samt ejendomme til gartnerier og frugtplantager (landbrugsejendomme m.v.),
- g) almennyttigt boligbyggeri, hvor der foretages udbedring af bygningsskader, som finansieres som nybyggeri,
- h) ungdomsboliger, der indrettes i eksisterende ejendomme,
- i) ejendomme, der er omfattet af en saneringsplan, eller som ombygges i forbindelse med byfornyelse og boligforbedring.

Endelig kan der i en *tidsbegrænset* periode ydes indekslån til følgende formål:

- k) usolgte ejerboliger opført med salg for øje, der inden for de seneste 2½ år er belånt efter reglerne for nybyggeri,
- l) nyopførte ejerboliger til helårsbeboelse, hvor byggearbejdet er påbegyndt efter den 24. april 1981 til ombytning af allerede ydede lån og
- m) almennyttigt boligbyggeri, hvortil der efter den 1. oktober 1979 er givet tilsagn om støtte.

Indekslånene udformes som 30½-årige serielån, for lån til ejendomme til industri og håndværk og kontor- og forretningsejendomme samt hoteller, dog højst 20½ år.

Endelig indføres en »reallønsikring« for ejere af parcel- og rækkehuse samt ejerlejligheder, hvorefter løbetiden forlænges, såfremt tilbagebetalingen stiger forholdsvis mere end gennemsnitslønningerne.

Loven fik sin endelige udformning gennem vedtagelsen af en lang række af boligministeren i betænkningen og tillægsbetænkningen stillede ændringsforslag, hvorefter bl. a. reallønsklausulen og dermed løbetiden for lånene blev fastlagt.